

Gecondoleerd

Ons Moeder stierf om half twee 's nachts
Ze is het raam uit gevlogen
het donker tegemoet
de Schelde over, richting de Noordzee
en toen links- of rechtsaf

...

Half twee 's nachts
Niks voor Ons Moeder
die had dan normaal wel wat beters te doen:
's Nachts heurt 'ne mens te slapen. Anders is het vur niks donker.'

...

Maar negentig was ze
en dan heb je veel tijd over
zelfs 's nachts

...

90!
't Wor in ieder geval gin wiegendood,' zoals ze zelf al had voorspeld.

...

'Bende nie bang, mama?'
'Vur wa? 't Kom toch!'
'Denkt u dat u straks papa weer ziet?'
'Ik hou nergens rekening mee, dan kan het alleen maar meevallen.'

...

Afijn, ze stierf
Ik stond er bij en ik keek ernaar
En ze deed het zoals ze het ons van tevoren had voorgesteld:
- Ingetogen, zodat we niet zouden schrikken
- Langzaam, zodat we goed op konden letten
- Tevreden, want:
'ne mens kan nie meer wille as een goei leven en 'n zacht afscheid.
Da urste heb ik gehad en me da leste ben ik nou bezig.'

...

Je hoort weleens dat iemand sterft
'...en op dat zelfde moment begon de hond te bevallen.'
Of *'...en er vloog een vlinder binnen en die landde op haar borst.'*
Of: *'...en juist toen stond de klok in de voorkamer stil.'*

Bij Ons Moeder niet
die had genoeg aan haar eigen verdwijntruc

...

Afijn, ineens was ze dood
Huilen hadden we al genoeg gedaan

dus dat hoefde niet meer

...

Toen kwamen de nachtverpleegsters binnen
en die hebben Ons Moeder weer terug in elkaar gezet:

Gebit er in...

Bril op...

Maar gehoorapparaat uit

Een dooie moet kennelijk wel kunnen bijten en zien. Beter horen is niet nodig

...

En pas toen werd de dokter erbij gehaald
om het allemaal officieel te maken
Om de toverformule uit te spreken

En hij zei hét...

Daar klonk hét...

Dat magische grottemensenwoord

Geen kind dat weet wanneer het oud genoeg zal zijn om het te mogen zeggen

De bezwering waarmee de arts zelfs van Ons Moeder
derde persoon enkelvoud maakte

Nog steeds krijg ik deze spreuk niet over de lippen
zonder dat ik me ouder voordoe dan ik ben

...

Ik was zeven of acht
en opa was dood, daar lag hij
Een ernstige dode die geen tijd meer had voor grapjes
Mijn kleine oma kreeg heel veel grote, warme handen
omdat iedereen heel goed had gekeken
om dan persoonlijk te bevestigen dat opa echt niet meer leefde

En duizend keer hoorde ik:

'Gecontroleerd.'

...

Peer Wittenbols Maart '20,